

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายจากการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
M	แทน ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน ค่าสถิติการทดสอบจากการแจกแจงแบบ t
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
F	แทน ค่าสถิติการทดสอบจากการแจกแจงแบบ F
df	แทน Degrees of freedom หรือ ชั้นของความเป็นอิสระ
SS	แทน ผลรวมของกำลังสอง
MS	แทน ค่าประมาณของความแปรปรวน
Residual	แทน ค่าความคลาดเคลื่อน
Total	แทน ผลรวมทั้งหมด
R	แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R ²	แทน สัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์
B	แทน สัมประสิทธิ์ของการถดถอยพหุคูณส่วนย่อย
β	แทน สัมประสิทธิ์ของการถดถอยมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษา "ความสามารถในการพยากรณ์ของทัศนคติต่อการให้บริการรักษาและความฉลาดทางอารมณ์ที่มีต่อพฤติกรรมการให้บริการรักษาของครูที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา" เสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสมมุติฐานการวิจัย

- 1.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 1 และ 2
- 1.2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 3
- 1.3 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยโดยใช้ t - test และวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยใช้ One - way ANOVA เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 4

ส่วนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานเกี่ยวกับ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย จำแนกตามภูมิหลังและลักษณะส่วนบุคคล

ส่วนที่ 3 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัย

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม

- 4.1 แสดงค่า ร้อยละ ระดับความฉลาดทางอารมณ์ โดยแยกเป็นความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี ด้านเก่งและด้านสุขและจำแนกเป็นด้านย่อย ในแต่ละด้าน โดยแบ่งคะแนนเป็นระดับ สูง ปานกลาง ต่ำ

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัยดังแสดงในตาราง 5 - 10

3.1 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการทดสอบ

สมมติฐานข้อที่ 1 - 2 ดังแสดงในตาราง 5

สมมติฐานข้อที่ 1 ทศนคติต่อการให้บริการปรึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการให้บริการปรึกษาของครู

สมมติฐานข้อที่ 2 ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการให้บริการปรึกษาของครู

ตาราง 5 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างทศนคติต่อการให้บริการปรึกษา ความฉลาดทางอารมณ์ โดยแยกเป็นมิติย่อย 3 ด้าน และพฤติกรรมการให้บริการปรึกษาของครู (N=379)

ตัวแปร	1	2	3	4	5	6
1. ทศนคติต่อการให้บริการปรึกษา	1.00					
2. ความฉลาดทางอารมณ์รวม	.449**	1.00				
3. ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี	.369**	.823**	1.00			
4. ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง	.409**	.897**	.637**	1.00		
5. ความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุข	.374**	.845**	.492**	.661**	1.00	
6. พฤติกรรมการให้บริการปรึกษา	.368**	.237**	.123**	.226**	.254**	1.00
M	69.31	164.94	58.67	55.16	51.12	72.71
S.D.	6.16	16.04	6.03	6.28	6.45	9.70

**p< .01

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันพบว่าทศนคติต่อการให้บริการปรึกษาและความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมการให้บริการปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรทศนคติต่อการให้บริการปรึกษามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .368 และความฉลาดทางอารมณ์รวมมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .237 เมื่อแยกทำการวิเคราะห์เป็น 3 มิติย่อย ของความฉลาดทางอารมณ์พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ด้าน ดี เก่ง และสุข มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมการให้บริการปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .123 .226 และ .254 ตามลำดับ

3.2 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ดังแสดงในตาราง 6 - 7

สมมติฐานข้อที่ 3 ทศนคติต่อการให้บริการการปรึกษาและความฉลาดทางอารมณ์สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการให้บริการปรึกษาของครู

จากตาราง 5 เมื่อได้ค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรต้น ได้แก่ ทศนคติต่อการให้บริการปรึกษาและความฉลาดทางอารมณ์กับตัวแปรตามคือพฤติกรรมการให้บริการปรึกษาแล้ว พบว่า ทศนคติต่อการให้บริการปรึกษาและความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการให้บริการปรึกษาของครู ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .368 และ .236 ตามลำดับ จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน เพื่อพยากรณ์พฤติกรรมการให้บริการปรึกษาของครู ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของทศนคติต่อการให้บริการปรึกษาและความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมเพื่อพยากรณ์พฤติกรรมการให้บริการปรึกษาของครู (N = 379)

ตัวทำนาย	B	β	t
ทศนคติต่อการให้บริการปรึกษา	.580	.368	7.686**
Constant = 32.523	F = 59.068**	R = .368	R ² = .135

**p < .01

จากตาราง 6 แสดงว่าทศนคติต่อการให้บริการปรึกษามีอำนาจพยากรณ์พฤติกรรมการให้บริการปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญ ($\beta = .368, p < .01$) ซึ่งมีค่า $r = .368$ และเป็นปัจจัยเดียวที่เข้าสู่สมการพยากรณ์โดยมีสัมประสิทธิ์การถดถอยเชิงบวก ส่วนความฉลาดทางอารมณ์ไม่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการให้บริการปรึกษาของครูได้ อธิบายได้ว่าทศนคติต่อการให้บริการปรึกษาสามารถพยากรณ์พฤติกรรมการให้บริการปรึกษาของครูได้ร้อยละ 13.5 ($R^2 = .135$)

เมื่อพิจารณาเครื่องหมายหน้าค่า β พบว่าตัวแปรทศนคติต่อการให้บริการปรึกษาเป็นบวก แสดงว่าทศนคติต่อการให้บริการปรึกษามีอำนาจพยากรณ์พฤติกรรมการให้บริการปรึกษา คือ เมื่อครูมีทศนคติต่อการให้บริการปรึกษาเพิ่มขึ้น ครูมีแนวโน้มมีพฤติกรรมให้บริการปรึกษานักเรียนเพิ่มขึ้นด้วย

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าตัวแปรทัศนคติต่อการให้บริการปรึกษาเท่านั้นที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการให้บริการปรึกษาของครูที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) ส่วนความฉลาดทางอารมณ์ไม่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการให้บริการปรึกษาของครูได้ สามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$Y' = a + b_1x_1 + b_2x_2 + \dots b_kx_k$$

พฤติกรรมการให้บริการปรึกษาของครู = $32.523 + .580$ (ทัศนคติต่อการให้บริการปรึกษา)

3.3 เมื่อนำสมมติฐานข้อที่ 3 มาแยกวิเคราะห์ให้ละเอียดเพื่อหาความสามารถของทัศนคติต่อการให้บริการปรึกษาและความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี เก่ง และสุข ในการพยากรณ์พฤติกรรมการให้บริการปรึกษาของครู ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันในตาราง 5 พบว่าตัวแปรทัศนคติต่อการให้บริการปรึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการให้บริการปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .368 และมีความสัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี เก่ง สุข โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .369 .409 และ .374 ตามลำดับสำหรับตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ ด้านดี เก่ง และสุข มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมการให้บริการปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เช่นเดียวกัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .123 .226 และ .256 ตามลำดับ

จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน เพื่อพยากรณ์พฤติกรรมการให้บริการปรึกษาของครูโดยมีตัวแปรทัศนคติต่อการให้บริการปรึกษา ความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุข เก่ง ดี เป็นตัวพยากรณ์ ผลการวิเคราะห์ ปรากฏดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของทัศนคติต่อการให้บริการปรึกษาและความฉลาดทางอารมณ์ด้านย่อย ดี เก่ง สุข เพื่อพยากรณ์พฤติกรรมการให้บริการปรึกษาของครู (N = 379)

ตัวทำนาย	B	β	t
1. ทัศนคติต่อการให้บริการปรึกษา	.500	.318	6.199**
2. ความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุข	.203	.135	2.638**
Constant	= 27.643 F = 33.482** R = .389 R ² = .151		

**p < .01

จากตาราง 7 แสดงว่าทัศนคติต่อการให้บริการปรึกษากับความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุขเป็นปัจจัยที่เข้าสู่สมการพยากรณ์โดยมีสัมประสิทธิ์การถดถอยเชิงบวก สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการให้บริการปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีทัศนคติต่อการให้บริการปรึกษาเป็นปัจจัยแรกที่เข้าสู่สมการ ($\beta = .318$, $p < .01$) และความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุขพยากรณ์ร่วม ($\beta = .135$, $p < .01$) ส่วนความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งและด้านดีไม่สามารถร่วมพยากรณ์ พฤติกรรมการให้บริการปรึกษาของครูอธิบายได้ว่าทัศนคติต่อการให้บริการปรึกษาสามารถพยากรณ์พฤติกรรมการให้บริการปรึกษาของครูได้ร้อยละ 13.5 ($R^2 = .135$) และเมื่อเพิ่มตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุข จะมีอำนาจในการพยากรณ์ได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 15.1 ($R^2 = .151$)

เมื่อพิจารณาเครื่องหมายหน้าค่า β พบว่าตัวแปรทัศนคติต่อการให้บริการปรึกษาและความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุขเป็นบวก แสดงว่าทัศนคติต่อการให้บริการปรึกษาและความฉลาดทางอารมณ์มีอำนาจพยากรณ์พฤติกรรมการให้บริการปรึกษาของครู คือ เมื่อครูมีทัศนคติต่อการให้บริการปรึกษาและความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุขเพิ่มขึ้น ครูมีแนวโน้มมีพฤติกรรมการให้บริการปรึกษาเพิ่มขึ้นด้วย ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าทัศนคติต่อการให้บริการปรึกษาและความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุขเท่านั้น ที่สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการให้บริการปรึกษาของครูที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) ส่วนด้านเก่งและดีไม่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการให้บริการปรึกษาได้ ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$Y' = a + b_1x_1 + b_2x_2 + \dots b_kx_k$$

$$\text{พฤติกรรมการให้บริการปรึกษา} = 27.643 + .500 (\text{ทัศนคติต่อการให้บริการปรึกษา}) + .203 (\text{ความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุข})$$

3.3 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างพฤติกรรมในการให้บริการ
 ปรึกษาของครู เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ดังแสดงในตาราง 8 - 9

สมมติฐานข้อที่ 4 ครูที่สอนกลุ่มวิชาต่างกันและเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการให้
 บริการปรึกษาต่างกัน

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรพฤติกรรม
 การให้บริการปรึกษาของครูปรึกษาระหว่างครูชาย - หญิง (N =379)

เพศ	N	M	S.D	t
ชาย	88	70.86	9.43	-2.044*
หญิง	291	73.26	9.72	

*p < .05

จากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของตัวแปร
 พฤติกรรมในการให้บริการปรึกษาของครูระหว่างชายและหญิง สรุปได้ว่ากลุ่มครูชายและกลุ่มครู
 หญิงมีพฤติกรรมการให้บริการปรึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมี
 คะแนนค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการให้บริการปรึกษาสูงกว่าเพศชาย

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างพฤติกรรมการให้บริการ
 ปรึกษาระหว่างครูที่สอนในกลุ่มวิชาต่างกัน (N=379)

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
พฤติกรรมการให้ บริการปรึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	48.675	24.337	.258
	ภายในกลุ่ม	376	35496.816	94.404	
	รวม	378	35544.491		

*p < .05

จากตาราง 9 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ย
 พฤติกรรมการให้บริการปรึกษาของครู สรุปได้ว่าครูที่สอนกลุ่มวิชาต่างกัน มีพฤติกรรมในการให้
 บริการปรึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ครูที่สอนในกลุ่มวิชา วิทยาศาสตร์ - คณิต
 ศิลปะ - ภาษา และ วิชาชีพ หรือวิชาพื้นฐาน มีพฤติกรรมในการให้บริการปรึกษาไม่แตกต่างกัน

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่าสถิติพื้นฐานเกี่ยวกับภูมิหลังและลักษณะส่วนบุคคล
ตาราง 10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภูมิหลังและลักษณะส่วนบุคคล
(N = 379)

ภูมิหลังและลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	88	23.22
หญิง	291	76.78
รวม	379	100.00
ขนาดโรงเรียน		
ขนาดใหญ่พิเศษ	87	22.96
ขนาดใหญ่	107	28.23
ขนาดกลาง	102	26.91
ขนาดเล็ก	83	21.90
รวม	379	100.00
กลุ่มวิชาที่สอน		
วิทย์ – คณิต	139	36.68
ศิลป์ – ภาษา	159	41.95
กลุ่มวิชาชีพและวิชาพื้นฐาน	81	21.37
รวม	379	100.00

จากตาราง 10 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 76.78
ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 28.23 และเป็นครูที่สอนในกลุ่มวิชา
ศิลป์ - ภาษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.95

ส่วนที่ 3 ค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตาราง 11 - 16

ตาราง 11 จำนวนตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัย ของคะแนน
พฤติกรรมกรให้บริการรักษาระหว่างเพศชาย - หญิง (N = 379)

เพศ	N	M	S.D.	ค่าพิสัย
ชาย	88	70.86	9.43	52 - 95
หญิง	291	73.26	9.72	52 - 95

จากตาราง 11 พบว่า

1. คะแนนพฤติกรรมกรให้บริการรักษาในเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 70.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.43 ค่าพิสัยอยู่ระหว่าง 52 - 95 คะแนนพฤติกรรมกรให้บริการรักษาในเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 73.26 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.72 ค่าพิสัยอยู่ระหว่าง 52 - 95

ตาราง 12 จำนวนตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัย ของคะแนนตัวแปร
พฤติกรรมกรให้บริการรักษาระหว่างครูที่สอนในกลุ่มวิชาต่างกัน (N = 379)

กลุ่มวิชา	N	M	S.D.	ค่าพิสัย
วิทย์ - คณิต	139	72.26	10.05	55 - 89
ศิลป์ - ภาษา	159	72.87	9.32	54 - 95
วิชาชีพและวิชาพื้นฐาน	81	73.16	9.89	52 - 95

จากตาราง 12 พบว่า

คะแนนพฤติกรรมกรให้บริการรักษาของครูที่สอนในกลุ่มวิชา วิทย์ - คณิต จำนวน 139 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 72.26 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.05 ค่าพิสัยอยู่ระหว่าง 55 - 89 กลุ่มวิชา ศิลป์ - ภาษา จำนวน 159 คน มีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมกรให้บริการรักษาเท่ากับ 72.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.32 ค่าพิสัยอยู่ระหว่าง 54 - 95 กลุ่มวิชา วิชาชีพและวิชาพื้นฐาน จำนวน 81 คน มีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมกรให้บริการรักษาเท่ากับ 73.16 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.29 ค่าพิสัยอยู่ระหว่าง 52 - 95

ตาราง 13 จำนวนตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด - สูงสุด ของคะแนน
ตัวแปรทัศนคติต่อการให้บริการรักษาระหว่างเพศ ชาย - หญิง (N=379)

เพศ	N	M	S.D.	ค่าพิสัย
ชาย	88	67.58	5.58	58 - 84
หญิง	291	69.83	6.23	57 - 84

จากตาราง 13 พบว่า

คะแนนทัศนคติต่อการให้บริการรักษาในเพศชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 67.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.58 ค่าพิสัยอยู่ระหว่าง 58 – 84 คะแนนทัศนคติต่อการให้บริการรักษาในเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 69.83 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.23 ค่าพิสัยอยู่ระหว่าง 57 - 84

ตาราง 14 จำนวนตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัย คะแนนของตัวแปร
ทัศนคติต่อการให้บริการรักษา ระหว่างครูที่สอนกลุ่มวิชาต่างกัน (N = 379)

กลุ่มวิชา	N	M	S.D	พิสัย
วิทย์ - คณิต	139	69.42	6.39	57- 84
ศิลป์ - ภาษา	159	70.09	5.97	61- 84
วิชาชีพและวิชาพื้นฐาน	81	67.57	5.82	58 - 82

จากตาราง 14 พบว่า คะแนนทัศนคติต่อการให้บริการรักษาของครูที่สอนในกลุ่มวิชา วิทย์ - คณิต จำนวน 139 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 69.42 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.39 ค่าพิสัย อยู่ระหว่าง 57 – 84 คะแนนทัศนคติต่อการให้บริการรักษาของครูที่สอนกลุ่มวิชา ศิลป์ - ภาษา จำนวน 159 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 70.09 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.97 ค่าพิสัยอยู่ระหว่าง 61-84 คะแนนทัศนคติต่อการให้บริการรักษาของครูที่สอนกลุ่มวิชา วิชาชีพและวิชาพื้นฐาน จำนวน 81 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 67.57 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.82 ค่าพิสัยอยู่ระหว่าง 58 – 82

ตาราง 15 จำนวนตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัย ของคะแนนความ
ฉลาดทางอารมณ์โดยรวมและแยกเป็นความฉลาดทางอารมณ์ ด้านดี ด้านเก่ง
ด้านสุข ระหว่างเพศ ชาย - หญิง (N = 379)

เพศ	ตัวแปร	N	M	S.D.	ค่าพิสัย
ชาย	ความฉลาดทางอารมณ์	88	164.27	17.27	130 - 201
	โดยรวม				
	ดี	88	58.57	5.93	44 - 70
	เก่ง	88	55.45	6.78	43 - 70
หญิง	สุข	88	50.25	6.32	38 - 64
	ความฉลาดทางอารมณ์	291	166.15	15.68	130 - 201
	โดยรวม				
	ดี	291	68.70	6.07	43 - 71
	เก่ง	291	66.07	6.13	42 - 70
	สุข	291	61.38	6.47	37 - 64

จากตาราง 15 พบว่า

1. คะแนนความฉลาดทางอารมณ์ เพศชาย จำนวน 88 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 164.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 17.27 โดยแยกเป็นคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี ด้านเก่งและด้านสุข มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 58.57 55.45 50.25 และ 50.25 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 5.93 6.78 และ 6.32 ตามลำดับ
2. คะแนนความฉลาดทางอารมณ์ เพศหญิง จำนวน 291 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 166.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 15.68 โดยแยกเป็นคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี ด้านเก่งและด้านสุข มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 68.70 66.07 และ 61.38 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 6.07 6.13 และ 6.47 ตามลำดับ

ตาราง 16 จำนวนตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัย ของคะแนนความ
ฉลาดทางอารมณ์โดยรวมและแยกเป็น ด้านดี เก่ง สุข ในครูที่สอนในกลุ่มวิชาต่างกัน
(N = 379)

ตัวแปร	N	M	S.D.	ค่าพิสัย
กลุ่มวิชา วิทย - คณิต				
ความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม	139	167.05	14.64	138 - 201
ดี	139	59.31	5.59	45 - 71
เก่ง	139	56.47	5.43	46 - 70
สุข	139	51.27	6.26	37 - 64
กลุ่มวิชา ศิลป์ - ภาษา				
ความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม	159	164.09	17.17	130 - 198
ดี	159	58.55	6.31	43 - 70
เก่ง	159	54.18	6.92	42 - 70
สุข	159	51.37	6.83	38 - 64
กลุ่มวิชา วิชาชีพและ วิชาพื้นฐาน				
ความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม	81	163.00	15.85	132 - 192
ดี	81	57.81	6.15	46 - 68
เก่ง	81	54.83	5.99	42 - 64
สุข	81	50.36	5.99	39 - 61

จากตาราง 16 พบว่า

1. คะแนนความฉลาดทางอารมณ์ของครูที่สอนในกลุ่มวิชา วิทย - คณิต จำนวน 139 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 167.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 14.64 โดยแยกเป็นคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี ด้านเก่งและด้านสุข มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 59.31 56.47 และ 51.27 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.59 5.43 และ 6.26 ตามลำดับ

2. คะแนนความฉลาดทางอารมณ์ ของครูที่สอนในกลุ่มวิชา ศิลป์ - ภาษา จำนวน 159 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 164.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 17.17 โดยแยกเป็นคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี ด้านเก่งและด้านสุข มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 58.55 54.18 และ 51.37 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.31 6.92 และ 6.83 ตามลำดับ

3. คะแนนความฉลาดทางอารมณ์ ของครูที่สอนในกลุ่มวิชา วิชาชีพและวิชาชีพพื้นฐาน จำนวน 81 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 163.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 15.85 โดยแยกเป็นคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี ด้านเก่งและด้านสุข มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 57.81 54.83 และ 50.36 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.15 5.99 และ 5.99 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม ดังแสดงในตาราง 17

จากการการศึกษาวิจัยครั้งนี้ นอกจากการทดสอบสมมุติฐานแล้ว ผู้วิจัยยังมีข้อมูลที่อยู่ นอกเหนือสมมุติฐานแต่มีความน่าสนใจ แสดงค่าร้อยละ ระดับความฉลาดทางอารมณ์ โดยแยก เป็นความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี เก่ง สุข และจำแนกเป็นด้านย่อยในแต่ละด้าน โดยแบ่ง คะแนนความฉลาดทางอารมณ์ เป็นระดับ สูง ปานกลาง ต่ำ ตามเกณฑ์การแบ่งระดับความ ฉลาดทางอารมณ์ที่ให้ไว้โดยกรมสุขภาพจิต ดังแสดงในตาราง 17

ตาราง 17 แสดงค่า ร้อยละ ระดับความฉลาดทางอารมณ์ โดยแยกเป็นความฉลาดทางอารมณ์ ด้านดี เก่ง สุข และจำแนกเป็นด้านย่อยในแต่ละด้าน โดยแบ่งคะแนน เป็นระดับ สูง ปานกลาง ต่ำ (N = 379)

	ระดับคะแนนคิดเป็นร้อยละ		
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
1. ความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม	14.4	71.9	13.8
1. ดี	9.4	53.8	36.9
1.1 ควบคุมตนเอง	2.5	43.4	54.1
1.2 เห็นใจผู้อื่น	3.4	84.4	12.2
1.3 รับผิดชอบ	11.3	79.1	13.8
2. เก่ง	15.3	75.0	9.7
2.1 มีแรงจูงใจ	30.9	65.3	3.8
2.2 ตัดสินใจและแก้ปัญหา	11.3	79.4	9.4
2.3 สัมพันธภาพ	9.1	85.3	5.6
3. สุข	15.6	76.9	7.5
3.1 ภูมิใจตนเอง	8.4	82.5	9.1
3.1 พอใจชีวิต	10.6	77.5	11.9
3.2 สุขสงบทางใจ	15.0	70.0	15.0

จากตาราง 17 สรุปได้ว่า ครูที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนมากมีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 71.9 เมื่อพิจารณาเป็นด้านย่อย 3 ด้าน คือ ดี เก่ง สุข พบว่าส่วนมากมีความฉลาดทางอารมณ์ทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 53.8 75 และ 76.9 ตามลำดับ และเมื่อแยกพิจารณาเป็นด้านย่อยในแต่ละด้านของด้านดี เก่ง สุข อีก พบว่า

ด้านย่อยของความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี ครูมีการควบคุมตนเองอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 54.1 ความเห็นใจผู้อื่นและความรับผิดชอบอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 84.4 และ 79.1 ตามลำดับ

ด้านย่อยของความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง ทั้งสามด้าน พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ แรงจูงใจ ร้อยละ 65.3 การตัดสินใจและแก้ปัญหา ร้อยละ 79.4 สัมพันธภาพ ร้อยละ 85.3

สำหรับความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุข พบว่าด้านย่อยทั้งสามด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน โดยมีความภูมิใจตนเอง ร้อยละ 82.5 ความพอใจชีวิต ร้อยละ 77.5 ความสุขสงบทางใจ ร้อยละ 70

จากผลการศึกษา อธิบายได้ว่า ทั้งนี้อาจจะเป็นไปได้ว่า ครูที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีลักษณะด้านต่างๆ เช่น ความเห็นใจผู้อื่น ความรับผิดชอบ แรงจูงใจ การตัดสินใจและแก้ปัญหา สัมพันธภาพ ความภาคภูมิใจ ความพึงพอใจในชีวิต ความสุขสงบทางใจ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเทียบกับบรรทัดฐาน (Norm) มีเพียงลักษณะเดียวที่พบว่าครูอยู่ในระดับสูง นั่นคือ การควบคุมตนเอง